

L'espectacle de l'actriu i cantant arriba per primera vegada a l'Estat espanyol dins del festival gironí Temporada Alta

Julia Migenes homenatja el tango argentí

Jordi Serrat
GIRONA

Quan vaig descobrir que en el tango dues persones estan unides com si fossin una de sola, vaig sentir una passió i un dolor que em va deixar fascinada", diu Julia Migenes, que actua avui a Girona.

La cantant-actriu ofereix per primera vegada a l'Estat espanyol l'espectacle *La Argentina*, dins de Temporada Alta, una obra que va ser estrenada al Festival d'Avinyó el 2002. En paraules de la mateixa protagonista, aquest musical de tango "mostra la dona argentina amb tot el seu veritable caràcter". L'obra ret homenatge a Astor Piazzolla, el reconegut compositor nascut a Mar de Plata, no només amb música i ball, sinó també amb textos d'aquest autor que llegeix Julia Migenes a l'escenari. "Totes les paraules estan vinculades a les emocions de Buenos Aires", resumeix.

Abordar un gènere com

Julia Migenes recorre a Piazzolla per mostrar el caràcter de la dona argentina

aquest permet que Migenes demostrï, una vegada més, que és una artista versàtil. Considerada una de les veus líriques més aclamades a nivell internacional, el seu talent es va revelar amb la interpretació del paper de Carmen en la pel·lícula de Francesco Rossi. Preguntada sobre si cal més passió per donar

veu al personatge de Carmen o bé per sentir la profunditat ardent dels tangos, ahir no va voler entrar en comparacions: "Per mi són dues coses diferents però també són el mateix", va dir. "Quan una obra és magnífica està plena de passió. Sigui Bizet o Piazzolla. Qualsevol compositor gran, es tracti de Bach, Mozart o de

Michael Jackson et fan sentir i et fan remoure la sang. Amb la música tots ells expressen el mateix foc interior, encara que els abrics que portin i els embolcalls musicals siguin diferents". Migenes, que va començar la seva carrera a Broadway, tampoc vol entrar a discutir si quan ella era jove es descobrien més talents que no

avui. Tot i amb això, sí que es mostra crítica amb "la comercialitat" de molts musicals actuals "que no permeten la innovació" per por que no siguin entesos pel públic. Per ella, l'important és recordar que "ballar no és fer passes". "El ball és sentiment".

Amb micròfon

Tot i que molts cantants d'òpera defensen l'ús de la veu a pulmó lliure, en aquesta actuació és absolutament necessari cantar amb l'ajut d'un micròfon, perquè acompanyen molts instruments amb música amplificada. En concret hi ha piano, contrabaix, violí, guitarra i bandoneó amb els músics del Quintet Tiempo Sur. La direcció de l'espectacle és de Juan Carlos Malpeli, i amb ella actua com a ballarí coreògraf José Castro.

Migenes admet que, en realitat, ella no era "en absolut una cantant de tangos", però el pianista Osvaldo Calo i el director Juan Carlos Malpeli li van mostrar molt de material i es va enamorar de la seva màgia. Aviat va aprendre a ballar-lo.

Les cançons de l'espectacle són en castellà. No en la llengua estàndard sinó en un dialecte argentí. Els textos que llegeix o recita en públic, en canvi, són en anglès i francès. L'espectacle, que dura una hora i quaranta minuts i que es podrà veure al Teatre de Sant Domènec de Girona, no està concebut com un recital perquè incorpora part teatral i coreogràfica.

TEATRE

'84 Charing Cross Road'

Un rar plaer de llibres

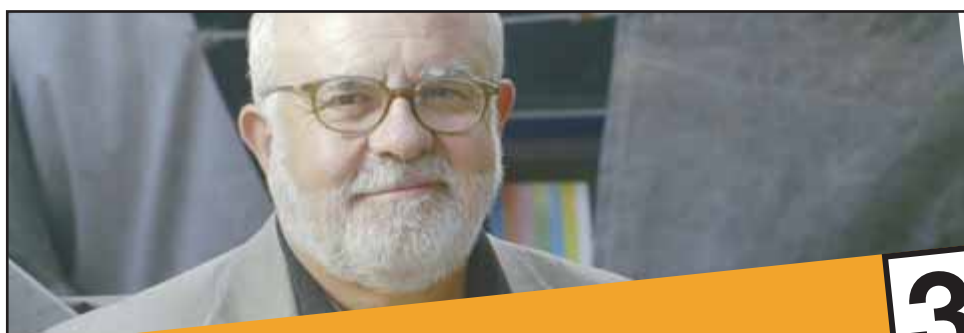
Francesc Massip

'84 CHARING CROSS ROAD', d' Helene Hanff.
VERSIÓ: James Roose-Evans. TRADUCCIÓ: Joan Sellent. INTÈRPRETS: Carme Elias, Josep Minguell. ESCENOGRAFIA: Jon Berrondo.
DIRECCIÓ I ADAPTACIÓ: Isabel Coixet. TEATRE ROMEA, 7 D'OCTUBRE.

Qui hagi recorregut les llibreries de vell de Londres, als entorns de la British Library, i qui gaudeixi de les bones edicions i acurades enquadernacions, no podrà resistir-se a la fascinació que emana de la correspondència entre l'escriptora americana Helene Hanff i el seu proveïdor Frank Doel, empleat a la llibreria Marks & Co. del carrer Charing Cross Road. Un diàleg epistolar que es va produir realment entre 1949 i 1969, fins que la mort de l'interlocutor londinenc va interrompre les periòdiques trameses que enviava a l'àvida clienta novaiorquesa.

Amb aquest material, degudament adaptat i retallat per a la seva escenificació, la directora cinematogràfica Isabel Coixet s'estrena amb molt bon pols en el format teatral. S'ha envoltat d'un equip eficaç, amb una suggerent escenografia de Jon Berrondo que, sobre un net fons de color sèpia en consonància amb el cromatisme del llibre antic, hi disposa una llarga taula de banda a banda de l'escenari com a emblema de la distància transoceànica que separa els dos descon-

guts, tanmateix units per un rusc de llibres que hi creix al bell mig. La música d'Alfonso Vilallonga subratlla la insòlita relació que es va teixint entre ambdós corresponents que intimen a través de petits detalls de gust i d'afició literaris: el tacte d'un llom, l'aroma d'un paper, l'exquisidesa d'una tipografia, però també l'opinió sobre textos i autors o el menyspreu per les arbitràries seleccions d'antologistes sense escrúpols i per les infectes edicions de supermercat. El frec epistolar es va fent més i més emotiu gràcies a una interpretació radiant de Carme Elias, una actriu afinada que, amb delicat virtuosisme, toca la corda rica en matisos de l'escriptora, la qual posa joganerament a prova la flegma britànica del llibreter, a qui li dona el to un circumspecte Josep Minguell. Llàstima del pegot final, unes veus en *off* que fan explícit el viatge llargament desitjat de la lectora al seu somniat Londres, innecessari pedaç que desdiiu de l'elegància al·lusiva i el bon ritme amb què es pronuncien les complicitats epistolars de dues ànimes solitàries.

Aquesta nit

33

- 21.35 **CINEMA 3**
Totes les novetats cinematogràfiques de les cartelleres.
- 22.10 **SALA 33 " FAUST 5.0"**
Si algú fes realitat els teus desitjos...
què li demanaries?
- 23.30 **MILLENNIUM: "SOM EL QUE MENGEM?"**
La pel·lícula "American cuisine" il·lustra el debat amb Abel Marín, Ramon Freixa, Assumpció Roset, Gemma Salvador i Mabel García.
Presenta i dirigeix Ramon Colom.